

U kent het waarschijnlijk wel. Je gaat op vakantie, niet naar zo'n all-in resort, ook leuk, neen meer naar een landelijk gebied. Kamperen of je doet aan glamping of 'motorhomen' of gewoon in een hotelletje vertoeven. Je zoekt het landelijk gebied op, omdat je van wandelen, fietsen of gewoon van de geur van het land houdt, welke je mist in de stad. Natuurlijk kun je een spuitbus kopen; tegenwoordig is alles mogelijk, en dan fysiek op afstand van de landelijke geur genieten.

Wat we ook altijd leuk vinden en veel fotograferen zijn dan de landelijk gelegen boerderijtjes; zo aantrekkelijk. Ik bedoel dus niet die megastallen, waar op dit moment zoveel om te doen is, maar juist nog die kleine, landelijk gelegen boerderijen; knus en primitief.

De vraag, die ik heb, is: "Hoezo en waar komt dit vandaan"? Hadden we boerderijen in onze omgeving of misschien was zo'n boerderij wel in familiebezit, maar is deze helaas wegens allerlei redenen 'opgedoekt'? Jazeker Loosduinen kende veel boerderijtjes. Veel hiervan is verdwenen door een voortschrijdende, veeleisende en uitdijende maatschappij en dat kan deze nostalgie o.a. veroorzaken. Foto's en filmmateriaal te over en het museum in Loosduinen kan ook veel vertellen en laten zien over de boerderijen, die in Loosduinen stonden. Velen en de verhalen hierover worden (gelukkig) nog steeds verteld. Verdwenen zijn deze boerderijtjes dus dat wel. Verdwenen zijn de families, die zorgden voor melk en andere producten welk door menig Loosduiner werden genuttigd.

Verdwenen zijn er veel, maar gelukkig bleven de 'kinderboerderijen', zo noem ik ze nog steeds bestaan, totdat een wethouder bedacht: "Weg ermee, we moeten bezuinigen; de grond is veel waard en we moeten torenflats bouwen"! Hij had zeker nooit gedacht dat deze boerderijen een enorme educatieve waarde hadden. Je kon als onderwijzer ook dieren lenen en biologielessen geven met levende dieren. Voor veel kinderen een openbaring en allergieën kwamen toen nog niet veel voor!

Er werden ook lessen verzorgd bij de kinderboerderij en daarna konden kinderen 'de wei in'...was voor deze wethouder in zijn kindertijd vast niet nodig. Hij wist vast wel waar Abraham de mosterd vandaan haalde.

Gelukkig werd dit idee om ze allemaal te sluiten bijgedraaid en kon op initiatief van o.a. bewoners, als een soort burgerinitiatief, een plan worden ingediend dat aantoonde, dat overname een kans van slagen had. En zo waar, dit lukte in een aantal gevallen. In ons stadsdeel hebben we in ieder geval 2.5 boerderij kunnen behouden.

De 0.5 boerderij, de stadsboerderij de Nijkamphoeve, ligt net voor 90% in Escamp, maar wordt veel bezocht en verzorgd door Loosduinse vrijwilligers. Chapeau....Daarom 10% 'Loosduins gebied'. Een geweldig initiatief dat goed geland is en het maakt, met een knipoog aan de politiek, duidelijk dat burgerinitiatieven niet altijd gedoemd zijn te mislukken.

Kinderboerderijen werden stadsboerderijen of buurtboerderijen genoemd, maar het is een geschikte plek om kinderen te laten wennen aan dieren en dieren eventueel te laten verzorgen door hen. Het leuke hiervan is, dat de stadsboerderijen ook verschillende dieren hebben en speeltjes voor kinderen.

Hoe gek is het dan niet, dat kinderboerderijen door 'vreemden' worden vernield. Dieren worden mishandeld, zodanig dat dieren moeten binnenblijven of zelfs worden 'uitgeleend'?

Deze vreemden hebben zeker iets gemist. Misschien wel de omgang met dieren om te weten dat je je niet als beest moet gedragen.

Laten wij maar genieten van onze kinderboerderijen. Een kinderlach, een blij gezicht, terwijl ze genieten van de dieren; geweldig toch en het levert mooie foto's en filmpjes op. Iets om over na te denken.....

Vriendelijke groet,

Pjer Wijsman

Voorzitter Commissie Loosduinen